1966
154

KAPOCS

A SOPRONI ÖREGDIÁKOK
EGYESÜLETÉNEK LAPJA

2. ÉVF. 3–4 SZÁM.

Szerkesztö: TAKÁCS JÓZSEF

Cim: 1329 W. 21 Str. North Vancouver, B.C.

1956 – 1966

Emlékezzünk 1956 ra.

Koller Pál
A Soproni Öregdiákok Egyesületének Elnöke

Az emberi természet ismeretének félretolásával, a történelem és a földrajzi adottságok semmibe vételével egy öntelt, önkényes elgondolás a szerencsétlen világégések befejezéseképen megcsonkitotta és megfelezte a közép-europai országok jórészét és ezzel felboritotta az egész Europa gazdasági, politikai és társadalmi egyensulyát.

Versaille-Trianon-Teheran-Potsdam és Jalta máig is elhallgatott,bosszu és kapzsiság által szerkesztett okmányai kontár kezekkel nyultak egy elrendezésbe, amit a természet,történelem és a nyugati keresztény kultura egy évezreden át alkotott.

Ebből a természet elleni erőszakból robbant ki az 1956-os forradalom,ami arra figyelmeztette az emberiséget, hogy egy ezer éves államalakulatot vétkes kezekkel nem lehet a sir szélére állitani. A magyar ifjuság ugy érezte, hogy végre elérkezett a történelmi pillanat a tévedések jóvátételére.Sajnos a jóvátétel elmaradt és a politika szövői nem tanultak a magyar forradalomból. A történelmi pillanatot egyesek saját sakkhuzásaik megtételére használták, mások mosták kezeiket.

Évfordulók,decenniumok, centennalis megemlékezések egy nemzet és az emberiség életében mérföldkövek.Jó megállni ilyen mérföldkövek mellett, hogy revidealjuk a multat és ennek alapján irányitsuk jövő elhatározásainkat. Igy az 1966 év is, mint a tiz éves évfordulója a Magyar Nemzet forradalmának, egy mérföldkő a mi idegenbe dobott életünkben.

Élő tanui és résztvevői voltunk annak a hősi éposznak, amely 120 000 kincses fiatal magyar életébe került és amiért még tiz év után is 60 000 magyart tartanak rabszolgaságban a hypokrita világ elhallgatása és nemtörődömsége folytán.

Az 1966 év tetemre hivás minden élő magyar részére,hogy összefogjon és a világ figyelmét magára vonja céltudatos,becsületes munkájával,egész lényével és elhatározottságával, hogy egy tántorithatatlan bástyát képezzen az ellen a rengeteg csalárdság ellen, ami a magyar nemzet ellen folyik ott,hol testvéreink, anyáink,apáink és véreink élnek.

Az 1966 év azonban tetemrehivást jelent az egész nyugati civilizácio részére is, a saját érdekében is jóvátenni azt,amit rosszul rendezett.Mert "a kabátot ujra kell gombolni, ha rosszul gombolták!"Ez elől a felelősség elől nem lehet kitérni sem politikai, kereskedelmi vagy barátkozási flirtelésekkel,sem a szintér elhagyásával.

Egész létünkkel képviselnünk kell azt a követelést,hogy a magyar nép szabadsága, szabad választás során biztositassék ugy Magyarországon, mint az egész Duna Medencében.

Ezen törekvésben és kötelességben nem lehet és nincsen különbség magyar és magyar között, otthon vagy az idegenben.

Térjünk napirendre efölött mindannyian szenvedők és érzéketlenek, külön és együttesen, mert ha ezt nem tesszük,mindannyian elvesztünk,mint magyarok.

Nekünk magyaroknak itt az idegenben tántorithatatlanul képviselnünk kell az egységet, jóravalóságot és az elhatározottságot ugy passiv, mint aktiv magatartásunkban. Jól jegyezzük meg, hogy a 120 000 elhalt fiatal hős nemcsak hazánkért,otthoni szeretteinkért és az ezer éves becsületért, hanem érettünk is áldozta fel életét.Ezzel a gondolattal mindannyian el vagyunk jegyezve és kötelezve a viszont áldozatra, annál is inkább, mert itt, mint szabadok cselekedhetünk.

Igen mi el vagyunk jegyezve fiatal hőseinkkel és el vagyunk kötelelezve vállalni a harcot hazánk mielőbbi felszabaditásáért. Igen, mi hiszünk egy Isteni igazságszolgáltatásban, mely előbbutóbb népünk szabadságát hozza meg.

SOPRONI VONATKOZÁSOK A 10 ÉVES ÉVFORDULÓI ÜNNEPSÉGEKEN.

Egyesületünk vezetősége szerette volna elérni, hogy minden kanadai egyetemen, ahol volt soproni tagok müködnek, megemlékezés történjék az 1956-os forradalomról. Erre az illetékeseket levél utján kértük fel. - Sajnos olyan megemlékezés,amelyben tagjaink is szerepet vállaltak vagy az ünnepségnek valami vonatkozása volt a soproni főiskolával, csak Vancouverben és Winnipegen történt.

Vancouverben a Magyar Egyházak és Egyesületek Nemzeti Bizottsága a UBC Brock Hall- jában rendezte meg az ünnepséget.Az ünnepi beszédet Medveczky Lajos volt tanár társunk mondotta.Beszédének nehány idézetét több kanadai lap közölte. A Province,Oktober 22-én, reportot közöl a vancouveri magyarokról,amelyben megemlékezik a Főiskola kivándorlásáról is.

Winnipeg-en J.W. Pickersgill, közlekedésügyi minister volt a szónok. A Winnipeg Auditoriumban megtartott megemlékezésen mintegy 900 hallgató előtt elmondotta a soproni főiskola áttelepülésének történetét. Pickersgill minister ur főszerepet játszott a főiskola Kanadába való áttelepitésében. A következőket mondotta erre vonatkozólag: Költséget nem kimélve minden segitséget megadott a kormány a főiskola áttelepitéséhez,ami az elmult tiz év alatt busásan megtérült Kanadának. - A Manitoban,a winnipegi egyetem lapja november 1.én rövid cikkben ismertette a magyar forradalmat és elmondja a soproni főiskola Vancouverben való letelepedésének történetét.

Torontóból és Fredericktonból ezideig nem kaptunk hirt az egyetemen tartott megemlékezésekről.

1956 - 1966
AUSZTRIÁBAN
/ 2.rész/

November 4.én és az azt követő napokban mintegy 450 hallgató hagyta el Sopront és keresett menedéket Ausztriában. A 450 hallgatóból 220 erdész volt, mig a többiek bányászok,földmérők és geologusok. A 450 hallgató az össz-hallgatóság felét tette ki a Sopronban 1956 őszén beiratkozott hallgatói létszámnak. A három kar oktatóiból mintegy 50-en lépték át a határt családjaikkal együtt,akikből 25 oktató tartozott az erdészeti főiskola tanári karához. Ebben a létszámban nem foglaltatik benne a három kar administraciós és segéd személyzete,akiket nem lehetett számontartani, mert a határ átlépése után elszéledtek.

A tanári kar jórésze a Traiskirchen-i és a Judenau-i táborokban nyert elhelyezést, a hallgatók egy része ugyancsak ott, kivéve azokat, akik fegyverrel lépték át a határt. Ez utóbbiakat a Klosterneuburg-i táborban tartották biztonsági felügyelet alatt. Az osztrák kormány ugyanis kötelezve volt ,az oroszokkal kötött békeszerződés értelmében, hogy mindazon menekülteket,akik fegyverrel felszerelten jönnek át a keleti országokból katonai fogolyként kell kezelni.

A menekültek özönlése Magyarországból november 4.én, készületlenül érte az osztrák kormányt. Napok multak el,amig valahogyan elrendeződtek a menekültek a táborokban és felmérhetővé vált a menekültek száma és kiléte. Ekkor derült ki,hogy a soproni főiskola tanárai és diákjai milyen nagy számban menekültek el Sopronból. - Az osztrák belügy-minister azt javasolta Dr. Heinrich Drimmel közoktatásügyi ministernek, hogy a tanárokat és főiskolásokat egy táborba kellene összegyüjteni és alkalmat adni arra, hogy folytathassák tanulmányi munkáikat,amig a helyzet valami uton kifejlődik és mindannyian visszamehetnek Magyarországra. A közoktatásügyi minister a tanárok számára Strobl-ban, a diákok számára Ferienhort-ban jelölt ki letelepedési helyet.Mindkét uj táborhely a gyönyörü St.Wolfgang tó mellett fekszik. A hallgatókat a Klosterneuburgi lagerből a Sitzenheim-i katonai táborba vitték,ahol teljes elszigeteltségben tartották őket ugy a külvilágtól, mint a soproni főiskola többi részlegeitől.Sitzenheim Salzburg külvárosában van.

Ferienhort nem volt alkalmas hely arra, hogy ott a hallgatók tanulmányaikat tovább folytassák,ami egyetlen eszköz lett volna arra, hogy a politika lassu alakulását a teljes kifejlődésig ki lehetett volna várni. A tovább tanulás keresztül vitele volt a célja ugy a kimenekült, mint az otthon maradt,együtt érző tanároknak. Egy idősebb tanár társunk ezt irta november 20.-án:"Én azon a véleményen vagyok és velem együtt a nagy többség és különösen az idősebbek, hogy mindent el kell követni a tekintetben, hogy a hallgatóság hozzájusson a tananyaghoz, jegyzeteikhez, könyvekhez,azon célból, hogy addig,amig visszatérnek, tanulmányaikat folytathassák és időveszteség nélkül végezzék be itthon az egyetemet."

Megindult a jegyzetek, könyvek kicsempészése és hamarosan minden tananyag rendelkezésre állt. A lelkesedés azonban hiányzott és az elképzelés nem tudott gyakorlattá válni.

A politikai válság huzódása kezdte őrölni az idegeket, és a mindinkább nyugtalanitó helyzetben mindenki idegessé vált. November utólsó napjait irtuk és még semmi biztató nem történt. Otthonról ellentétes hirek jöttek.A diákok közül többen haza mentek, mások utólag jöttek ki,amikor hallották, hogy Ferienhortban megnyilt a főiskola. - Néhány levél idézet visszaemlékeztet az akkori állapotokra. Egy tanár leveléből:Dec.4.én-"az erdőmérnöki szakon eddig a létszám 90-100 körül mozog, ugyszólván napról napra változik, de emelkedő tendenciát mutat.Az előadásokat csekély létszámmal, de megkezdtük. Berendezéseinkben a forradalom végén semmiféle kár nem történt. . . . . ezideig Sopronban senkinek a haja szála sem görbült meg.Semminemü attrocitás nem fordult elő. Sopron városa hálás ifjuságunknak azért, hogy a nehéz idők alatt a nyugalmat fenntartotta, segitett a város lakóságának minden gondján és azt most azzal hálálják vissza, hogy a városi közvélemény szerint elismeréssel vannak odaadó munkájukért. Nem találkozni a város különböző részeiben és rétegeiben olyan emberrel, aki ellenszenvesen nyilatkozna ifjuságunkról és annak vezetőiről" Az otthon maradt tanári kar egy memorandumot küldött december 18-án. "Egyetemünk tanári kara és ifjusága nem itéli el a külföldre távozottakat, mint ahogy nem magasztalja az itthon maradottakat sem. A külföldre távozottakat vérünkből való vérnek, magunkhoz tartozóknak tekintjük és örülnénk, ha ismét mindannyian együtt dolgozhatnánk tovább sokat szenvedett hazánk érdekében." Egy hallgató irja december 20.án:"Az elmult idők sürü köd-fátyolként nehezednek reánk. Mennyi álom, mennyi remény, mennyi hiába elfolyt vér - számunkra ismét beborult az ég....Barátaink, mi nem tudjuk elképzelni rólatok, hogy a magyar haza vergődését távolról akarjátok szemlélni és véglegesen itt hagytatok minket. ... Tudomástokra hozom, hogy eddig közülünk senkit le nem tartóztattak, az Egyetemünk továbbra is autonom terület, a kollégiumunk is / ez egyébként 1947 ben megszünt és azután a komunista kormány soha nem állitotta vissza,Roller/. Eddig 26-an jöttek haza a hallgatók közül,akik rendesen tanulnak és bántódásuk nem esett. Az összes hallgatói létszám 98. Az Egyetem hivatalosan is megkapta a Soproni Müszaki Egyetem cimet, három karral. A minister hivatalosan is közzétette, hogy a Bánya és Földmérnöki képzés Miskolcról Sopronba legkésőbb február 1-re véglegesen átköltözik" /Ennek az állitásnak a teljesitése sohasem történt meg,Roller/. ?

"Most tértem vissza otthonról Budapesten keresztül" - irja tovább."A második orosz beavatkozás lényeges változást nem hozott. A fő utvonalakon több épület teljesen eltünt.A halottak száma 75,000 /ez az adat a sokszorosának tünik a hivatalosan közölt adattal szemben,Roller/.A politikai hangnem a hivatalos részről semmivel sem külömb,mint Rákosi és Gerő alatt volt.De meg kell mondani, hogy a kormánynak nincs is tábora.Ugy érezzük,hogy az elmult 12 év alatt a Rákosi féle kormányok bünös politikájukkal a magyar nemzetet a nemzetközi közvélemény szemétdombjára taszitotta és a megalázott kis nemzet 75,000 becsületes magyar ember

vérével tisztára mosta történelmünknek eme hitvány lapjait. Be kell látnotok, hogy most ezekben a nehéz órákban nem valami nagy dicsőség végleg bucsut mondani annak a hazának,amelynek népe hősiességével a világ előtt elvitte a pálmát.

Ugyanezek a nehéz gondolatok foglalkoztatták a tanárokat és diákokat egyaránt és érthető, hogy nehéz volt teljes higgadtsággal nézni az eseményeket.

A demoralizálódás, mely az emigratiónak szokott jelensége a sorsok kialakulásáig,természetszerüen bekövetkezett a soproniak között,amit még csak fokozott az egyre jobban szükülő administraciós terror,amit a tábor élére állitott osztrák megbizott gyakorolt. Ludwig Voczek lassan éreztetni kezdte velünk, hogy az osztrák kormány jóvoltából tul kényelmesen és gond nélkül élünk,ami nem mehet a végletekig és jobb lesz,ha utánna nézünk valami más megoldásnak eljövendő sorsunkban. Az igazság az volt, hogy a nyugati világ jótékonysági szervezetei hatalmas pénzeket juttattak az osztrák kormánynak a magyar menekültek megsegélyezésére és az osztrák kormány szivesen támogatta a főiskolát is.Voczek igyekezete személyes rosszindulatából fakadt és az Ausztriában tartózkodásunk utólsó heteiben sikerült őt eltávolitatni táborunk éléről az ausztriai társadalmi szervezetek segitségével. Mindez azonban már nem enyhitette azt az igyekezetet, hogy Ausztriából áttelepüljünk valami más országba.

Siettette az események kialakulását az is, hogy közben a Sitzenheimben fogva-tartott hallgatók éhség streiket kezdtek és követelték a főiskola Ferienhort-i részlegével való egyesitésüket. Az osztrák kormány elzárkózott ennek a kérésnek a teljesitésétől. Csak abban az esetben volt hajlandó tárgyalni a hallgatók kiengedéséről, ha a főiskola valóban áthelyezi székhelyét valami más országba. Az elvesztett magyar forradalomnövelte az oroszok katonai hatalmát Kelet és Közép Európában. Az orosz hadsereg tul közel volt az ausztriai határhoz.Egy szerződés szegés osztrák részről kellemetlen kimenetelü incidensre adhatott volna okot Ausztria és a Szovjet Unió között. A soproni főiskola menekülésének emlegetése elég nagy helyet kapott a szabad világ sajtójában és az emigraciós riportok kedvenc anyaga lett. A főiskola elmenekülése Sopronból egyike volt a legszégyenteljesebb vádaknak a komunista rendszer ellen és a komunista tábor szemmel kisért minden megmozdulást a főiskolával kapcsolatosan. Igy érthető, hogy az osztrák kormány jobbnak látta nem tetézni még egy szerződés szegéssel komunista elleni magatartását,melyet a magyar menekültek maradéktalan befogadásával bizonyitott.

Az otthoni szomoru események, Voczek magatartása, a Sitzenheim-i hallgatók sorsa és a mindinkább elharapodzó rossz lelki hangulat ugy a tanárok,mint a hallgatók között megérlelték a gondolatot, hogy valóban tovább kell állnunk Ausztriából egyénileg vagy csoportosan,haza vagy tengerentulra. A többség a csoportos elmozdulás mellett volt más országokba,de semmiesetre sem

Magyarországra és megszületett a sorsdöntő határozat, hogy a főiskola vezetősége járjon utánna különböző államok kormányánál,hogy az erdészeti főiskola, mint testület, kapjon egy letelepedési lehetőséget, ahol a hallgatók tovább tanulhatnak a régi tanárok vezetésével. A bányászok és geodéták különváltak, miután tanáraik az önálló érvényesülés utját választották. Ugyancsak külön váltak azok az erdészek is,akik egyénileg akartak tovább tanulni valamelyik európai egyetemen.

Kérvény ment Sweizbe,Franciaországba,Olaszországba, Nyugat Németországba,Belgiumba,Hollandiába és az Északi Államokba, továbbá Angliába,Észak Amerikába és Kanadába. Irásbeli válasz egyedül Angliából jött azzal az udvarias sajnálkozással,hogy sem az anyagi,sem a területi feltételek nincsennek biztositva Angliában egy ilyen nagy bevándorló egység ellátására.Olaszországból szóbeli üzenet jött, hogy egy kastélyt tudnának adni a Főiskola számára, ahol a hallgatók tanulhatnának és végezhetnének volt tanáraik vezetése mellett,de az anyagi feltételeket ehhez az intézményhez biztositani nem tudnák, arról magunknak kellene gondoskodni. Továbbá a hallgatók végzésük után nem biztathatók elhelyezkedési lehetőséggel Olaszországban,mert erdészekben ott is tul termelés van. Németországból ugyancsak szóbeli üzenet jött.Egy Nyugat Berlin-i egyetem hajlandó lett volna befogadni bennünket - tanárokat és diákokat - egyénenként. A végleges elhelyezkedést azonban senki számára nem tudták volna megigérni. Az egyedüli biztató ajánlat Kanadából érkezett a bécsi kanadai követ, Gordon E.Cox ur utján,aki értesitett bennünket, hogy a kanadai kormány megfontolás tárgyává tette kérésünket és Ferienhortban rövidesen meg fog jelenni J.W. Pickersgill kanadai bevándorlási minister, a kivándorlás részletes megbeszélése végett.Ez a megbeszélés december 9.én megtörtént. A tanárok és hallgatók nagy többsége elfogadta a kanadai ajánlatot és megszavazta a kivándorlást.Ezzel az együtt maradottak további sorsa el lett döntve.

/A legutóbbi Kapocsban megjelent közleménybe nehány zavaró gépelési hiba csuszott be,sziveskedjenek azokat kijavitani: 5. oldal 12 sorban a"zsenge"szó utáni "szaenge" szó szükségtelen, 5.oldal alulról a hatodik sorban -"van" helyett"volt"irandó. A 6. oldal 5.ik sorában "keletkezett" helyett "nehezedett"./ Roller Kálmán

--- 0 ---

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Miután a kitüzött határidőig, november 30 ig,alapszabály tervezetünkre semmiféle észrevétel ide nem érkezett,az Egyesület 1966 év december 1 től ezen alapszabályban fogalaltak alapján müködik.Iráshiba javitás szükséges: Art.2.,Par.2. "sicieties" helyett "societies" és Par.6. "Lin" helyett "Link".

Az alapszabályzat értelmében a Kapocs szerkesztését egy szerkesztői bizottságnak kell ellátnia. Felkérem az Egyesület tagjait sziveskedjenek megtenni jelölésüket legalább négy személyre, akikből hármat a bizottságba fogunk beválasztani. A javaslatokat kérem cimemre megküldeni 1967 január 31.ig./4-1626 Pembina Hwy. Winnipeg 19,Manitoba,Canada/

Roller Kálmán

-- 0 --

HIREK SOPRONBOL

Az egyesitett soproni erdész karok rektorává Iby Gábor egyetemi tanárt nevezte ki a Közoktatásügyi Kormány. Iby Gábor erdőmérnök, 1938 ban végzett Sopronban.Szakmai érdeklődése inkább müszaki irányu volt. A Feltárási Tanszék vezetőjeként került a Főiskolára az Erdőközpontból Budapestről, a forradalmi események után.

A Főiskola Tanácsa Stasney Albert és Lámfalussy Sándor nyugalmazott egyetemi tanároknak az arany diplomát adományozta, 50 éves erdészeti és egyetemi szolgálatuk elismeréseként.

S t a s n e y Albert tanár ur az ábrázoló geometriát tanitotta ugy a bányászoknak, mint az erdészeknek több mint harminc esztendőn keresztül. Szigoru tanár volt, de kiváló pedagogus.Tanitványai tisztelték és szerették igazságosságáért és kitartó segitőkészségéért.Sok anekdóta őrzi szellemes megjegyzéseit a bányász és erdész generaciókhosszu sorában.

L á m f a l u s s y Sándor az erdőhasználattan tanára volt. Tanári müködése előtt Eszterházy herceg nagykiterjedésü erdőbirtokainak erdészeti igazgatója volt. Remek gyakorlati tudásával megszerettette az erdőhasználattant minden hallgatójával és személyi közvetlensége az erdész hallgatók kedvencévé avatta.

Mindkét kedves professzor urnak gratuláltunk és kifejeztük az Egyesület szerencse kivánságait és volt tanitványaik hálaját.

Szeptemberben szomoru hirt hozott a pósta.Meghalt G y ő r f f y János, 62 éves korában. Győrffy János az állattan és erdővédelem tanára volt 1952-ig,majd a párt tisztogatási akciója során az ERTI védelemtani osztályára került. Azért távolitották el az egyetemről, mert a második világ háboruban számtalan magas kitüntetést szerzett az oroszok elleni hadmüveletekben. János bátyánk kiváló tanár és kutató volt. Megirta az első Erdészeti Állattant a Magyar Tudományos Akadémia kiadásában. Számtalan cikke jelent meg külföldi lapokban,főleg német nyelven. Az egyetemi oktatásból való eltávolitása nagyon megviselte idegrendszerét és egészségét és az utólsó tiz esztendőben sokat szenvedett.

Sirjánál gondolatban mi is kegyelettel adózunk emlékének. Isten nyugosztaljon Győrffy János kedves kollégánk és tanárunk.

SZEMÉLYI HIREK

Értesülés hiánya miatt kissé elkésve gratulálunk Nagy Gézának és feleségének Annának,kis leányuk születése alkalmából.

Ravai János juliusban tartotta esküvőjét Vancouverben. Jánosnak és kedves feleségének ezuton küldjük őszinte jó kivánságainkat.

SZERKESZTŐI KÖZLEMÉNYEK

Felkérjük az Egyesület tagjait, hogy személyi és szakmai vonatkozásu hireiket szivesked jenek mielőbb irásban vagy szóban közölni szerkesztőségünkkel. A Kapocs csak ugy tudja teljesiteni feladatát,egymás értesitését a mindannyiunkat érdeklő közös eseményekről,ha azt hirül adjuk a beküldött értesitések alapján. A szerkesztő változás hátráltatta a pontos adat közlést és lehet,hogy az Ottónak irt adatok legutóbbi számunkban nem lettek mind közölve.Arra kérjük az adatközlőket,szivesked jenek megismételni értesitésüket. Szeretnők a Kapocs terjedelmét kibőviteni,ami szükségessé teszi, hogy minnél többen belekapcsolódjanak munkánkba és támogassanak gondolatokkal, javaslatokkal és cikkekkel.

Előző számunkban már közöltük, hogy az ezévi soproni bál a Kapocs javára rendeződött. A bál előkészitése, megrendezése és sikere, a volt soproni évfolyamok tagjaiból alakult rendezőbizottság érdeme. A bálon háromszáz személy jelent meg és az estét a jókedv és a találkozás öröme töltötte ki. A tiszta jövedelem 190.0 dollár volt,melyet a bál rendezőség a Kapocs folyó számlájára már befizetett. A bál rendezőinek ezuton fejezzük ki hálás köszönetünket nemes adományukért és önzetlen munkájukért.

Jövő évben a bál rendezősége hasonló időpontra,az oktoberi hosszu hétvégére tervezi a Soproni Bált, mely egyben tiz éves találkozó is lenne.

A szerkesztő változás következtében a Kapocs ezévi második száma junius helyett, csak októberben jelent meg. Ezért most év vége lévén, egyszerre két számot jelentetünk meg. 1967 ben a Kapocs ismét negyedévenként fog megjelenni.

Ezuton kérjük tagjainkat, hogy az 1967 évi előfizetési dijat,melyet kizárólag a Kapocs előállitására kivánunk forditani,szivesked jenek a szerkesztő cimére beküldeni. Az előfizetési dij évi $ 1.00. Magasabb összeget mindenkor szivesen nyugtázunk.

Takács József
Szerkesztő

Karácsony szent éjszakáján
Ima szálljon angyal szárnyán
Hegyen, völgyön, tengeren.
Duna táján, Erdély bércén,
Táborokban, börtön mélyén,
Betlehemi csillag fénye
Gyuljon ki a szivekben.

Boldog Karácsonyt

ÉS

SIKERES UJ ESZTENDŐT KIVÁNUNK MINDEN KEDVES PÁRTOLÓNKNAK ÉS TAGUNKNAK
A SOPRONI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK ELNÖKE, TITKÁRA ÉS A KAPOCS SZERKESZTŐJE.